

Η εξομολόγηση ενός Έλληνα μετανάστη

[/ Ομογένεια](#)

Ο ορθόδοξος διαδικτυακός ιστοτόπος της ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ **δημοσίευσε λίαν προσφάτως τις γραπτές ανάσες ενός ομογενούς εκ Βοστώνης**, του κ. Ίωάννου Λαγκαδινοῦ, ο οποίος καταλήγει τα μακρά εμπιστευτικά λόγια του, γράφοντας χαρακτηριστικά, ότι: “Εὔχομαι αὐτή ἡ προσωπική ἐξομολόγηση νά ἀντιπροσωπεύη τήν πραγματικότητα καί νά προσφέρει μιὰ διαφωτιστική εἰκόνα στόν Ἕλληνα τῆς Ἑλλάδος γιά τήν ζωή τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ”.

Διαβάστε την επιστολή του:

Ἀπουσιάζω ἀπό τήν Πατρίδα μου πάνω ἀπό ἐξήντα χρόνια, ἀλλά προσπάθησα ὅλα αὐτά τά χρόνια νά κρατηθῶ κοντά της ἀπό ὅλες τίς ἀπόψεις. Πάντοτε εἶχα τήν ἐπιθυμία νά ἐκφράσω γραπτῶς τίς προσωπικές μου ἐμπειρίες γιά τό θέμα τοῦ Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ. Φέρνοντας στήν μνήμη μου τό περίφημο βιβλίο τοῦ Μαξίμ Γκόργκι μέ τίτλο «Τά Πανεπιστήμιά μου», ἤθελα νά γράψω καί ἐγώ κάτι παρόμοιο γιά τήν προσωπική μου ζωή. Αὐτός ὁ διάσημος συγγραφέας μέ ἔχει ἐπηρεάσει, διότι ἡ προσωπική του ζωή εἶχε πολλά κοινά χαρακτηριστικά μέ τήν δική μου.

Τά ἱστορικά γεγονότα τῆς Κατοχῆς τοῦ 1940 — ’41 πού ἔπληξαν τήν Ἑλλάδα καί ἰδιαιτέρως τά γεγονότα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου πού ἐπακολούθησε, δημιούργησαν μιὰ τρομερή κατάσταση φτώχειας καί δυστυχίας καί ταυτοχρόνως συνέβαλαν στό μεταναστευτικό ρεῦμα τό ὁποῖο ἦρθε ὡς φυσική συνέπειά τους. Ἐπίσης οἱ διάφορες φυσικές καταστροφές, ὅπως ἦταν οἱ μεγάλοι σεισμοί τῶν νησιῶν τοῦ Ἴονίου πελάγους συνέτειναν καί αὐτοί στήν προώθηση τοῦ μεταναστευτικοῦ θέματος.

Οἱ ἀνταρτόπληκτοι καί σεισμόπληκτοι πληθυσμοί ἦταν τό μεγαλύτερο ποσοστό τῆς μεταναστεύσεως. Οἱ περισσότεροι μετανάστες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχαν πολύ περιορισμένη μόρφωση, ἀλλά τούς διέκρινε μεγάλη ἀγάπη, εἰλικρίνεια καί σεβασμός πρὸς ὄλους. Ὁ πόθος μας ἅπαξ καί χωριστήκα με ἀπό τήν πατρίδα ἦταν νά ἔλθουμε σέ ἐπαφή καί νά γνωριστοῦμε μέ στενοῦς συμπατριῶτες καί ἰδιαιτέρως

μέ αυτούς που είχαν μεταναστεύσει νωρίτερα από τό ίδιο τό δικό μας τό χωριό. Αὐτός ὁ πόθος δημιούργησε ὅλες αὐτές τίς μικρές Κοινότητες, τῶν ὁποίων σκοπός ἦταν ἡ συχνή ἐπαφή, ἡ ἀλληλοβοήθεια καί ἀλληλοὑποστήριξη σχετικά μέ τά προσωπικά, ἀλλά καί τά πατριωτικά θέματα.

Ἐπίσης ὁ μέγανος πατριωτισμός μας καί ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας συνέτεινε κατά πολύ στήν δημιουργία φιλανθρωπικῶν ὀργανισμῶν, ὅπως ἦταν ὁ ὀργανισμός τῶν καρδιοπαθῶν Παίδων Βοστώνης, μέ σκοπό τήν παροχή ἱατρικῆς βοήθειας σέ μικρά παιδιά ἀπό τήν Ἑλλάδα πού ὑπέφεραν ἀπό καρδιακές ἀρρώστειες καί τῶν ὁποίων ἡ θεραπεία ἦταν δύσκολη στήν Ἑλλάδα.

Ἡ συμπαράσταση τῆς κυρίας Βασιλικῆς Παπᾶ, μιᾶς διακεκριμένης Ἑλληνίδος μέ μεγάλη καρδιά καί ἀκούραστη θέληση, ἦταν ἴσως, ὁ πυρήνας τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ ἐκτός ἀπό τό γεγονός ὅτι τό νοσοκομεῖο αὐτό διέθετε τά μεγαλύτερα ἱατρικά ταλέντα. Προσέφερα ὅ,τι μποροῦσα γιά νά ὑποστηρίξω αὐτόν τόν ὀργανισμό καί γνωρίστηκα πολύ καλά μέ τήν κυρία Παπᾶ πού πίστευε στήν δύναμη μιᾶς ἄλλης λογικῆς. Εἶναι ἀξιοσημεῖωτο νά ἀναφερθῶ καί στίς μεγάλες προσπάθειες πρὸς τόν ὀργανισμό αὐτόν πού κατέβαλε ὁ γνωστός μας Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ.κ. Νικόλαος Χατζηνικολάου.

Πολλά θαύματα συνέβησαν στά χρονικά αὐτοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ, ὅπως φαίνεται ἀπό τίς διάφορες προσωπικές ἱστορίες πολλῶν ἀσθενῶν, σύμφωνα μέ στοιχεῖα πού ἀναφέρονται εἰς τό περίφημο βιβλίο τοῦ Μητροπολίτου μέ τόν τίτλο «Ἐκεῖ πού δέν φαίνεται ὁ Θεός».

Ὁ πατήρ Νικόλαος εἶχε περίπου μιά τετραετῆ συνεργασία μέ τήν κυρία Παπᾶ καί ἀναφέρεται σέ περίπου ἑκατό περιπτώσεις καρδιοπαθῶν παιδιῶν πού τίς ἔζησε ἀπό κοντά. Δυστυχῶς δέν ἔτυχε νά τόν γνωρίσω, παρ' ὅτι οἱ δρόμοι μας πολλές φορές ἦταν πολύ κοντά. Ἐκεῖ πού ἡ ἱατρική ἐπιστήμη ἔφθανε εἰς τά ὅριά της, ἀνελάμβανε τήν εὐθύνη ἡ θεία Χάρις. Αὐτό συνέβαινε συνήθως σέ οἰκογένειες πού μέ πολλή πίστη τά ἄφηναν ὅλα στόν Θεό.

Γιά κάποιον μυστήριο λόγο ἡ εὐτυχία ἀγκάλιαζε πάλι ὅλες αὐτές τίς πονεμένες οἰκογένειες πού τά παιδάκια τους ἔνοιωθαν τόν θάνατο τόσο κοντά. Κάποτε στό παρελθόν, κατά τήν διάρκεια μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Βοστώνης καί παρόντος τοῦ Μητροπολίτου Βοστώνης κ.κ. Μεθοδίου, μοῦ ἐδόθη ἡ τιμή νά ἐκφράσω δημοσίως τά προσωπικά μου αἰσθήματα γιά τό θέμα τοῦ Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ.

Ἀναφέρθηκα ὡς ἐπί τό πλεῖστον στήν προσωπική μου περίπτωση, ἡ ὁποία στό τέλος ἀπεδείχθη ὅτι ἦταν κοινή περίπτωση ὄλων τῶν προσκεκλημένων. Συνήθως

σέ τέτοιες έκδηλώσεις έπικρατεί ό σχετικός θόρυβος τής προσωπικής κουβέντας
καί άδιαφορίας πρός τόν όμιλητή.

ΣΥΝΕΧΙΣΤΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ [ΕΔΩ](#)